

Sygn. akt IV U 1432/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015r. w S.

odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. L. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej zaistniałym w dniu 14 kwietnia 2011r. od 1 listopada 2013r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. L. kwotę 180,00zł (sto osiemdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 1432/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.44 i art.17 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił J. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy stwierdzając, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. L. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wskazał, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy, gdyż ręka jest nadal niesprawna (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 12 listopada 2013r., która nie

stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. L. do 31 października 2013r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej, jakiemu uległ w dniu 14 kwietnia 2011r. (decyzja z 15 stycznia 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 października 2013 k.11-12 akt rentowych). W dniu 26 sierpnia 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.18 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 3 października 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 3 października 2013r. k.20 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 12 listopada 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.21 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 12 listopada 2013r. k.24 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 22 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej na dalszy okres (decyzja z 22 listopada 2013r. k.25 akt rentowych).

Ubezpieczony ma wykształcenie podstawowe. W latach 1980r.-1992r. pracował jako kierowca i mechanik (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych i świadectwa pracy k.3-5 akt rentowych za wnioskiem z 12 września 2012r.). W 2001r. ubezpieczony rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie usług przewozu osób w kraju i za granicą. Na zlecenie firm turystycznych osobiście przewoził osoby autokarem w ramach imprez turystycznych. W przypadku większej ilości zleceń zatrudniał dodatkowego kierowcę na umowę zlecenie. W dniu 14 kwietnia 2011r. ubezpieczony uległ wypadkowi przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Przy naprawie autokaru doznał rany ciętej okolicy lewego stawu nadgarstkowego (notatka organu rentowego na posiedzenie kolegium w sprawie uznania powyższego zdarzenia za wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej z 10 grudnia 2012r. k.4 akt organu rentowego o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku, wyjaśnienia ubezpieczonego k.19v akt sprawy – nagranie od minuty 4 do 14).

W następstwie wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej w dniu 14 kwietnia 2011r. ubezpieczony doznał uszkodzenia tętnicy promieniowej, łokciowej, nerwu pośrodkowego i ścięgien palców I, II i III ręki lewej. Był leczony operacyjnie, a następnie wielokrotnie rehabilitowany. Pomimo stosowanego leczenia aktualnie stwierdza się u ubezpieczonego utrwaloną dysfunkcję ręki lewej z upośledzeniem funkcji chwytnej ręki, zanikami mięśniowymi kłębu kciuka, zaburzeniami czucia powierzchniowego palców I, II i III. W związku z takim stanem ręki lewej ubezpieczony nie jest zdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, co czyni go osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z wypadkiem z 14 kwietnia 2011r. Z uwagi na utrwaloną dysfunkcję ręki niezdolność ta ma charakter trwały (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.27-28 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. L. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy, przez który w myśl art.3 ust.3 pkt 8 ustawy rozumie się również wypadek przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej, przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli w wyniku takiego wypadku ubezpieczony stał się niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej w myśl art.17 ust.1 w/w ustawy o ubezpieczeniu

społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przewidzianej w tej ustawie - osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej zaistniałego w dniu 14 kwietnia 2011r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy powstała wskutek tego wypadku. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii z 25 września 2014r. (na k.27-28 akt sprawy) dała podstawy do ustalenia, że wskutek urazu lewej ręki doznanego w przebiegu powyższego wypadku ubezpieczony jest w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami ,tj. kierowcy i mechanika, przy czym z uwagi na utrwaloną dysfunkcję tej ręki niezdolność ta ma charakter trwały. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów odpowiednich do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego ze względu na charakter urazu, którego doznał, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Na marginesie wskazać należy, że do tożsamyh wniosków co do możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy zawodowego doszli biegli ortopeda i neurolog wydający wcześniejszą opinię z 14 stycznia 2014r. (na k.8 akt sprawy). Biegli ci wskazali, że z uwagi na dysfunkcję ręki lewej ubezpieczony nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, a także pracy kierowcy. Mimo takiego ustalenia wskazani biegli - odwołując się do możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy biurowej i lekkiej pracy fizycznej - uznali, że ubezpieczony jest zdolny do prowadzenia biura obsługującego firmę transportową i w konsekwencji jest zdolny do pracy. W zakresie tego ustalenia Sąd uznał opinię w/w biegłych za błędną, gdyż ustalając niezdolność do pracy należy odnosić ją do kwalifikacji osoby ubiegającej się o rentę. Ubezpieczony J. L. przed rozpoczęciem działalności gospodarczej pracował jako kierowca. Również działalność gospodarczą, którą podjął i prowadził w chwili zdarzenia z 14 kwietnia 2011r. polegała na usługach przewozowych, przy czym usługi te wykonywał osobiście. Okoliczność, że po wypadku ubezpieczony zachował zdolność do podpisywania dokumentacji, co jest nieodłącznie związane z prowadzeniem każdej działalności gospodarczej, nie oznacza, że jest zdolny do pracy zgodnej w posiadanymi kwalifikacjami, czy też pracy biurowej, na którą wskazują biegli. Kwalifikacje ubezpieczonego nie dotyczą prowadzenia jakiegokolwiek biura, czy szerzej pracy umysłowej, a zawodowego prowadzenia pojazdów. Na skutek urazu ręki ubezpieczony utracił możliwość wykonywania tych ostatnich czynności, czy to w ramach zatrudnienia, czy prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i ustaleń tych nie zmienia okoliczność, że ubezpieczony może zlecić wykonywanie tych czynności innym osobom. Z przedstawionych względów Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnych biegłych, gdyż zastrzeżenia do opinii biegłych z 25 kwietnia 2014r. (na k.28) – zgłoszone przez organ rentowy w piśmie z 9 grudnia 2014r. (na k.39 akt sprawy) – odwołują się właśnie do możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy biurowej – prowadzenia biura obsługującego firmę transportową. Jak wskazano wyżej stanowisko takie jest błędne, gdyż pomija kwalifikacje ubezpieczonego. Na marginesie wskazać należy, że jak wyjaśnił ubezpieczony, sprawy biurowo-księgowe związane z działalnością gospodarczą nie były przez niego wykonywane osobiście, ale przez wynajęte biuro księgowe (wyjaśnienia k.19v akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz.461) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kwota ta

stanowi trzykrotność stawki minimalnej przewidzianej w powyższym rozporządzeniu. W ocenie Sądu kwota ta jest odpowiednia do nakładu pracy pełnomocnika ubezpieczonego.